

Publicerad 2022-02-16 22:29 av Aaxel

Utmattad utplånad

Ur den mentala utmattningens bördiga jord
växer små fina belöningsbehov fram
ett märkligt samband
men påtagligt
när jag söker efter snusdosan
och plockar dem en och en
som vårens första blommor

genast lättad

Samtidigt ilsk och
trött

Springer tankarna iväg inåt

Stöter snart på
något mer där

En längtan

Den vill ha något
såklart

något verkligt

det innersta
krafsar
inuti skjortbröstat

Mina muskler
drar ihop sig
och
hela kroppen
formas helt naturligt till en staty

Skinkorna och magen
bålen och armarna
fastnar i
en hård rörelse

en möjlighet
en idé
en dröm om hur livet kunde vara

jag

utan skal som mejlar och talar barn till rätta

En idé om vad en människa kunde vara
en stor och fin dröm som inte finns

men som är odödlig

Mentalt utmattad
träder jag fram
och
det blir uppenbart
att jag inte finns

alla mejlen
och barnen jag talat till rätta

vad ska jag säga till dem?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aaxel med Poeter.se id #30825 innehar upphovsrätten